

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești, precum și pentru pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Modificarea și completarea unor acte normative în vederea degrevării instanțelor judecătorești

SECȚIUNEA 1

Modificarea și completarea Codului de procedură penală

Art. I. - Codul de procedură penală, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.78 din 30 aprilie 1997, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 28¹, după punctul 5 se introduce un nou punct, pct. 6, cu următorul cuprins:

„6. soluționează cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege.”

2. La articolul 28², după punctul 4 se introduce un nou punct, pct. 5, cu următorul cuprins:

„5. soluționează cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege.”

3. La articolul 29 punctul 5, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) cererile de strămutare, în cazurile prevăzute de lege;”

4. Alineatul 1 al articolului 55 va avea următorul cuprins:

„Art. 55. - Înalta Curte de Casație și Justiție strămută judecarea unei cauze de la curtea de apel competentă la o altă curte de apel, iar curtea de apel strămută judecarea unei cauze de la un tribunal sau, după caz, de la o judecătorie din circumscripția sa la o altă instanță de același grad din circumscripția sa, în cazul în care imparțialitatea judecătorilor ar putea fi știrbită datorită împrejurărilor cauzei, dușmăniilor locale sau calității părților, când există pericolul de tulburare a ordinii publice ori când una dintre părți are o rudă sau un afin până la gradul al patrulea inclusiv printre judecători ori procurori, asistenții judiciari sau grefierii instanței. Strămutarea judecării unei cauze de la o instanță militară competentă la o altă instanță militară de același grad se dispune de Curtea Militară de Apel, fiind aplicabile, în mod corespunzător, prevederile prezentei secțiuni privind strămutarea judecării cauzei de către curtea de apel.”

5. Alineatul 1 al articolului 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. - Cererea de strămutare se adresează Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel competente și trebuie motivată. Înscrierile pe care se sprijină cererea se alătură la aceasta, când sunt deținute de partea care cere strămutarea.”

6. Alineatele 1 și 2 ale articolului 57 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 57. - Președintele curții de apel competente cere, pentru lămurirea instanței, informații de la președintele instanței ierarhic superioare celei la care se află cauza a cărei strămutare se cere, comunicându-i totodată termenul fixat pentru judecarea cererii de strămutare.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă a soluționa cererea, când aceasta este instanța ierarhic superioară, solicită informații Ministerului Justiției.”

7. Alineatul 2 al articolului 58 se modifică și va avea următorul cuprins:

„În informațiile trimise Înaltei Curți de Casație și Justiție sau curții de apel se face mențiune expresă despre efectuarea încunoștințărilor, atașându-se și dovezile de comunicare a acestora.”

8. Alineatele 1-3 și 6 ale articolului 60 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 60. - Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea de strămutare prin sentință motivată.

În cazul în care găsește cererea întemeiată, Înalta Curte de Casație și Justiție dispune strămutarea judecării cauzei la o curte de apel învecinată curții de la care se solicită strămutarea, iar curtea de apel dispune strămutarea judecării cauzei la una dintre instanțele din circumscripția sa de același grad cu instanța de la care se solicită strămutarea.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă hotărăște în ce măsură se mențin actele îndeplinite în fața instanței de la care s-a strămutat cauza.

.....
Sentința prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune asupra strămutării nu este supusă niciunei căi de atac.”

9. Articolul 61 se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Repetarea cererii** Art. 61. - Strămutarea cauzei nu poate fi cerută din nou, afară de cazul când noua cerere se întemeiază pe împrejurări necunoscute Înaltei Curți de Casație și

Justiție sau curții de apel competente la soluționarea cererii anterioare sau ivite după aceasta.”

10. Articolul 61¹ se modifică și va avea următorul cuprins:

**„Desemnarea
altei instanțe
pentru
judecarea
cauzei**

Art. 61¹. - Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere Înaltei Curți de Casație și Justiție să desemneze o altă curte de apel decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Procurorul care efectuează sau supraveghează urmărirea penală poate cere curții de apel competente să desemneze un alt tribunal sau, după caz, o altă judecătorie decât cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizate în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Dispozițiile art. 55 alin. 1, art. 56 alin. 1 și 2 și art. 61 se aplică în mod corespunzător.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea în camera de consiliu, în termen de 15 zile.

Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă dispune, prin încheiere motivată, fie respingerea cererii, fie admiterea cererii și desemnarea, după caz, a unei instanțe egale în grad cu cea căreia i-ar reveni competența să judece cauza în primă instanță, care să fie sesizată în cazul în care se va emite rechizitoriul.

Încheierea prin care Înalta Curte de Casație și Justiție sau curtea de apel competentă soluționează cererea nu este supusă niciunei căi de atac.”

11. La alineatul 1 al articolului 385⁹, punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. în cursul judecății nu au fost respectate dispozițiile privind competența după materie sau după calitatea persoanei;”

12. La alineatul 1 al articolului 385⁹, punctul 2 se abrogă.

13. La alineatul 1 al articolului 385⁹, punctul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„6. judecata a avut loc în lipsa apărătorului, când prezența acestuia era obligatorie;”

14. La alineatul 1 al articolului 385⁹, punctele 7-11 se abrogă.

15. La alineatul 1 al articolului 385⁹, punctele 14-16 vor avea următorul cuprins:

„14. s-au aplicat pedepse în alte limite decât cele prevăzute de lege;

15. nu s-a constatat grațierea sau în mod greșit s-a constatat că pedeapsa aplicată condamnatului a fost grațiată;

16. în mod greșit s-a dispus încetarea procesului penal;”

16. La alineatul 1 al articolului 385⁹, punctele 17 și 18-21 se abrogă.

17. Alineatul 3 al articolului 385⁹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„Cazurile prevăzute în alin. 1 pct. 1, 3-6, 13 și 14 se iau în considerare întotdeauna din oficiu, iar cel de la pct. 15 se ia în considerare din oficiu numai când a influențat asupra hotărârii în defavoarea inculpatului.”

18. După articolul 385¹⁰ se introduce un nou articol, art. 385^{10a}, cu următorul cuprins:

„Admiterea în principiu Art. 385^{10a}. - La Înalta Curte de Casație și Justiție, completul de judecată examinează admisibilitatea recursului în camera de consiliu, fără citarea părților. În cazul în care constată că cererea de recurs este formulată împotriva unei hotărâri care nu este supusă niciunei căi de atac, a unei încheieri care nu se atacă decât odată cu fondul, a unei hotărâri pronunțate în recurs sau în contestație în anulare, dispune, prin încheiere, respingerea cererii ca inadmisibilă.”

19. La articolul 385¹⁵ punctul 2, literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin. 1 pct. 3–6 și rejudecarea de către instanța competentă, în cazul prevăzut în art. 385⁹ alin. 1 pct. 1.

Când recursul privește atât hotărârea primei instanțe, cât și hotărârea instanței de apel, în caz de admitere și dispunerea rejudecării de către instanța a cărei hotărâre a fost casată, cauza se trimite la prima instanță, dacă ambele hotărâri au fost casate, și la instanța de apel, când numai hotărârea acesteia a fost casată.

În cazul în care admite recursul declarat împotriva deciziei pronunțate în apel, instanța de recurs desființează și hotărârea primei instanțe, dacă se constată aceleași încălcări de lege ca în decizia recurată.

Înalta Curte de Casație și Justiție, dacă admite recursul, când este necesară administrarea de probe, dispune rejudecarea de către instanța a cărei hotărâre a fost casată;

d) dispune rejudecarea de către instanța de recurs în cazurile prevăzute în art. 385⁹ alin.1 pct. 12-16 și 17², precum și în cazul prevăzut în art. 385⁶ alin. 3.”

Art. II. - (1) Dispozițiile privind cazurile de casare prevăzute în Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, în forma anterioară intrării în vigoare a prezentei legi, rămân aplicabile cauzelor penale aflate în curs de judecată în recurs, inclusiv celor aflate în termenul de declarare a recursului.

(2) Dispozițiile referitoare la strămutare, respectiv cele privind desemnarea unei alte instanțe din Codul de procedură penală, republicat, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta lege, se aplică numai cererilor de strămutare sau de desemnare a unei alte instanțe cu care instanțele au fost sesizate după intrarea în vigoare a prezentei legi.

*SECȚIUNEA a 2-a**Modificarea și completarea unor acte normative în materie contravențională și în materia contenciosului administrativ și fiscal*

Art. III. - După articolul 10 din Ordonanța Guvernului nr. 15/2002 privind aplicarea tarifului de utilizare și a tarifului de trecere pe rețeaua de drumuri naționale din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 1 februarie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 424/2002, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 10¹, cu următorul cuprins:

„Art. 10¹. - Prin derogare de la dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, plângerea, însoțită de copia procesului-verbal de constatare a contravenției, se introduce la judecătoria în a cărei circumscripție domiciliază sau își are sediul contravenientul.”

Art. IV. - Articolul 109 din Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 109. - Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe.”

Art. V. - După articolul 25 din Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, precum și față de persoanele care și-au jertfit viața sau au avut de suferit în urma revoltei muncitorești anticomuniste de la Brașov din noiembrie 1987 nr. 341/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 20 iulie 2004, cu modificările și completările ulterioare, se introduce un nou articol, art. 26, cu următorul cuprins:

„Art. 26. - Prin derogare de la dispozițiile art. 10 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, litigiile legate de aplicarea dispozițiilor prezentei

legi, în care acțiunea este formulată în contradictoriu cu Secretariatul de Stat pentru Problemele Revoluționarilor din Decembrie 1989 sau Comisia parlamentară a revoluționarilor din decembrie 1989, se soluționează, în fond, de secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, iar în recurs, de secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.”

Art. VI. - Alineatul (4) al articolului 90² din Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 3 ianuarie 2008, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Deciziile emise de Comisia superioară pot fi atacate la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, potrivit Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare, cererile adresate instanței fiind scutite de taxa judiciară de timbru.”

Art. VII. - Legea cetățeniei nr. 21/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 576 din 13 august 2010, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (4) al articolului 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Ordinul de respingere a cererii de acordare sau redobândire a cetățeniei române poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.”

2. Alineatul (6) al articolului 31 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Ordinul de respingere a cererii de renunțare la cetățenia română poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la Tribunalul București. Hotărârea tribunalului poate fi atacată cu recurs la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.”

3. Alineatul (7) al articolului 32 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(7) Ordinul poate fi atacat, în termen de 15 zile de la data comunicării, la secția de contencios administrativ și fiscal a tribunalului de la domiciliul sau, după caz, reședința solicitantului. Dacă solicitantul nu are domiciliul sau reședința în România, ordinul poate fi atacat, în același termen, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București. Hotărârea tribunalului este definitivă și irevocabilă.”

4. După articolul 37 se introduce un nou articol, art. 37¹, cu următorul cuprins:

„Art. 37¹. - Litigiile privind actele administrative, emise sau adoptate în aplicarea dispozițiilor prezentei legi, altele decât cele prevăzute de art. 19 alin. (4), art. 31 alin. (6) și art. 32 alin. (7), precum și litigiile privind refuzul nejustificat al emiterii acestor acte sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului. Hotărârea pronunțată de tribunal poate fi atacată cu recurs la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel.”

Art. VIII. - Alineatul (6) al articolului 38 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 771 din 23 august 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„(6) Împotriva hotărârii Comisiei naționale de disciplină, prin care s-a aplicat o sancțiune disciplinară prevăzută la alin. (2), se poate formula contestație la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă, în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii.”

Art. IX. - Articolele 39 și 60 din Legea nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 30 mai 2012, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. X. - Alineatul (1) al articolului 20 din Titlul VII - Regimul stabilirii și plății despăgubirilor aferente imobilelor preluate în mod abuziv - din Legea nr. 247/2005 privind reforma în domeniile

proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. - (1) Competența de soluționare a acțiunii în contencios administrativ având ca obiect contestarea deciziei adoptate de către Comisia Centrală pentru Stabilirea Despăgubirilor sau, după caz, refuzul acesteia de a emite decizia revine secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului în a cărei rază teritorială domiciliază reclamantul. Dacă reclamantul domiciliază în străinătate, cererea se adresează instanței reședinței sale din țară sau, după caz, la instanța domiciliului reprezentantului acestuia din România, iar dacă nu are nici reședință în România și nici reprezentant cu domiciliul în România, cererea se adresează Secției de contencios administrativ și fiscal a Tribunalului București.”

CAPITOLUL II

Dispoziții privind pregătirea punerii în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă

SECȚIUNEA 1

Dispoziții de punere în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedura civilă

Art. XI. - În aplicarea dispozițiilor art. 13 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cazul instanțelor judecătorești și parchetelor, în recurs, cererile și concluziile pot fi formulate și susținute de către președintele instanței sau de către conducătorul parchetului, de către consilierul juridic ori de către judecătorul sau procurorul desemnat, în acest scop, de președintele instanței ori de conducătorul parchetului.

*SECȚIUNEA a 2-a**Măsurile tranzitorii pentru punerea în aplicare a Legii nr.134/2010 privind Codul de procedură civilă*

Art. XII. - (1) Dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, privind cercetarea procesului și, după caz, dezbaterea fondului în camera de consiliu se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015, cercetarea procesului și, după caz, dezbaterea fondului se desfășoară în ședință publică, dacă legea nu prevede altfel.

Art. XIII. - Dispozițiile Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, privitoare la pregătirea dosarului de apel sau, după caz, de recurs de către instanța a cărei hotărâre se atacă, se aplică în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016. În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015 se aplică dispozițiile art.XIV-XVII.

Art. XIV. - (1) Apelul și, când este cazul, motivele de apel se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă.

(2) Dispozițiile art.195 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, sunt aplicabile în mod corespunzător.

(3) Președintele instanței sau persoana desemnată de acesta va înainta instanței de apel dosarul, împreună cu apelurile făcute, numai după împlinirea termenului de apel pentru toate părțile.

(4) Dacă s-au formulat atât apel, cât și cereri potrivit art. 442-444 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, dosarul nu va fi trimis instanței de apel decât după împlinirea termenului de apel privind hotărârile date asupra acestor din urmă cereri.

Art. XV. - (1) Președintele instanței de apel sau persoana desemnată de acesta, îndată ce primește dosarul, va lua, prin rezoluție, măsuri în vederea repartizării aleatorii la un complet de judecată.

(2) În cazul în care cererea de apel nu îndeplinește condițiile prevăzute de lege, completul căruia i s-a repartizat dosarul va stabili lipsurile cererii de apel și îi va comunica, în scris, apelantului că are

obligatia de a completa sau modifica cererea. Completarea sau modificarea cererii se va face în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării.

(3) După primirea dosarului sau, când este cazul, după regularizarea cererii de apel potrivit alin. (2), completul va dispune comunicarea cererii de apel, precum și a motivelor de apel, intimatului, împreună cu copiile certificate de pe înscrisurile alăturate și care nu au fost înfățișate la prima instanță, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar întâmpinare în termen de cel mult 15 zile de la data comunicării.

(4) Întâmpinarea depusă se comunică apelantului de îndată, punându-i-se în vedere obligația de a depune la dosar răspunsul la întâmpinare în termen de cel mult 10 zile de la data comunicării. Intimatul va lua cunoștință de răspunsul la întâmpinare din dosarul cauzei.

(5) Dacă s-au formulat atât apel, cât și cereri potrivit art. 442-444 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, dispozițiile alin. (3) și (4) se aplică în mod corespunzător.

(6) În termen de 3 zile de la data depunerii răspunsului la întâmpinare, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(7) În cazul în care intimatul nu a depus întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (3) sau, după caz, apelantul nu a comunicat răspuns la întâmpinare în termenul prevăzut la alin. (4), la data expirării termenului corespunzător, judecătorul fixează prin rezoluție primul termen de judecată, care va fi de cel mult 60 de zile de la data rezoluției, dispunând citarea părților.

(8) Dispozițiile art. 201 alin. (5) și (6) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică în mod corespunzător.

(9) Dispozițiile art. 475 alin. (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, rămân aplicabile.

Art. XVI. - (1) Apelul incident și apelul provocat se depun de către intimat odată cu întâmpinarea la apelul principal, fiind aplicabile prevederile art. XV alin. (4).

(2) Apelul provocat se comunică și intimatului din acest apel, prevăzut la art. 473 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură

civilă, republicată, acesta fiind dator să depună întâmpinare în termenul prevăzut la art. XV alin. (4), care se aplică în mod corespunzător. Cel care a exercitat apelul provocat va lua cunoștință de întâmpinare de la dosarul cauzei.

Art. XVII. - (1) Recursul și, dacă este cazul, motivele de casare se depun la instanța a cărei hotărâre se atacă, în condițiile prevăzute la art. 83 alin. (3) și art. 84 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată.

(2) Când recursul este de competența Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele instanței sau președintele de secție ori, după caz, persoana desemnată de aceștia, primind dosarul de la instanța a cărei hotărâre se atacă, va lua, prin rezoluție, măsuri pentru stabilirea aleatorie a unui complet format din 3 judecători, care va pregăti dosarul de recurs și va decide asupra admisibilității în principiu a recursului. Dispozițiile art. 475 alin. (3) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, sunt aplicabile.

(3) Dispozițiile art. XIV alin. (2)-(4) și ale art. XV alin. (2)-(5) se aplică în mod corespunzător. Termenul prevăzut la art. XV alin. (3) se dublează în cazul recursului. Întâmpinarea trebuie redactată și semnată de avocatul sau consilierul juridic al intimatului, iar răspunsul la întâmpinare de avocatul sau consilierul juridic al recurentului.

(4) Prevederile art. XVI se aplică în mod corespunzător.

Art. XVIII. - (1) Dispozițiile art. 483 alin. (2) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică proceselor pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) În procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015, nu sunt supuse recursului hotărârile pronunțate în cererile prevăzute la art. 94 pct. 1 lit. a) - i) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, în cele privind navigația civilă și activitatea în porturi, conflictele de muncă și de asigurări sociale, în materie de expropriere, în cererile privind repararea prejudiciilor cauzate prin erori judiciare, precum și în alte cereri evaluabile în bani în valoare de până la 1.000.000 lei inclusiv. De asemenea, în aceste procese nu sunt supuse recursului hotărârile date de instanțele de apel în cazurile în care legea prevede că hotărârile de primă instanță sunt supuse numai apelului.

Art. XIX. - (1) Dispozițiile art. 520 alin. (6) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, se aplică sesizărilor formulate în procesele pornite începând cu data de 1 ianuarie 2016.

(2) Sesizările în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, formulate în procesele pornite începând cu data intrării în vigoare a prezentei legi și până la data de 31 decembrie 2015, se judecă de un complet format din președintele secției corespunzătoare a Înaltei Curți de Casație și Justiție sau de un judecător desemnat de acesta și 8 judecători din cadrul secției respective. Președintele secției sau, în caz de imposibilitate, judecătorul desemnat de acesta este președintele de complet și va lua măsurile necesare pentru desemnarea aleatorie a judecătorilor.

SECȚIUNEA a 3-a

Modificarea unor acte normative în materia conflictelor de muncă și în materie de asigurări sociale

Art. XX. - Alineatul (1) al articolului 269 din Legea nr. 53/2003 - Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 269. - (1) Judecarea conflictelor de muncă este de competența instanțelor judecătorești, stabilite potrivit legii.”

Art. XXI. - Legea dialogului social nr. 62/2011, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 625 din 31 august 2012, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 208 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 208. - Conflictele individuale de muncă se soluționează în primă instanță de către tribunal.”

2. Articolul 209 se abrogă.

3. Articolul 210 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 210. - Cererile referitoare la soluționarea conflictelor individuale de muncă se adresează tribunalului în a cărui circumscripție își are domiciliul sau locul de muncă reclamantul.”

Art. XXII. - (1) Pentru personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor ale cărui pensii de serviciu au fost recalculat potrivit Legii nr.119/2010 privind stabilirea unor măsuri în domeniul pensiilor, sumele încasate în temeiul unor hotărâri judecătorești de acordare a pensiilor de serviciu în cuantumul anterior Legii nr.119/2010, desființate în căile de atac, nu se mai recuperează.

(2) Sumele deja recuperate până la data intrării în vigoare a prezentei legi nu se restituie.

CAPITOLUL III**Dispoziții tranzitorii și finale**

Art. XXIII. - (1) Procesele în primă instanță, precum și căile de atac în materia contenciosului administrativ și fiscal, în curs de judecată la data schimbării, potrivit dispozițiilor prezentei legi, a competenței instanțelor legal învestite se judecă de instanțele devenite competente potrivit prezentei legi.

(2) Recursurile aflate pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal la data intrării în vigoare a prezentei legi și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența curților de apel se trimit la curțile de apel.

(3) Procesele în curs de judecată în primă instanță în materia contenciosului administrativ și fiscal aflate la data intrării în vigoare a prezentei legi pe rolul curților de apel și care, potrivit prezentei legi, sunt de competența tribunalelor se trimit la tribunale.

(4) În cazurile prevăzute la alin. (1)-(3), dosarele se trimit, pe cale administrativă, la instanțele devenite competente să le judece.

Art. XXIV. - Dispozițiile art. XI, ale art. XX și ale art. XXI intră în vigoare la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 77 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

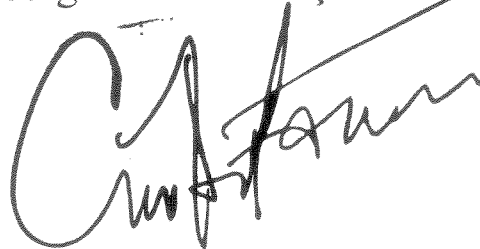
p. PREȘEDINTELE
CAMEREI DEPUTAȚILOR

Viorel Hrebenciuc

PREȘEDINTELE
SENATULUI

George Crin Laurențiu Antonescu

București,
Nr.